

768

1819. Διαθήκη. Λακωνία.

Α. Σγουρίτσας, «Ἡ ἀνέκδοτος διαθήκη Παν. Κρεββατᾶ», *Μαλεβός* 4/43 (1924), σ. 317-318· *Μαλεβός* 4/44 (1924), σ. 329-330.

768α

1819. Διαταγές οθωμανών αξιωματούχων σχετικά με το νόμισμα. Κωνσταντινούπολη.

Π. Ζερλέντης, «Πατριαρχῶν γράμματα διατακτικὰ πρὸς τοὺς νησιώτας περὶ δουλικῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς κρατοῦντας», *ΔΙΕΚΕ* 9 (1926), σ. 115-116.

768β

1819. Κοινοτική απόφαση για την κατάργησή δικαστικῶν ἐξόδων. Αἴγινα.

Ι. Βισβίτζης, «Ἱστορικὸν ἀρχεῖον Αἰγίνης. Δύο ἐγγράφα ἀπὸ τὴν Αἴγινα», *Κήρυξ τῆς Αἰγίνης* 3/25 (1948), σ. 8-9.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

769

1819. Αφορισμός. Σάμος.

Α. Πλακίδας, «Ἄλλο ἓνα παλιὸ καριώτικο ἐγγράφο», *Ἰκαριακὰ* 37 (1966), σ. 18.

770

1819. Ακύρωση κοινοτικῶν ἐγγράφων. Πάρος.

Κατερίνα Ασίμη, «Ανέκδοτο ἐγγράφο των ἐξι χωρίων της Πάρου πρὸς τὴν καντζελλαρία της Παροικιάς», *Παριανὰ* 28 (1988), σ. 82-83.

771

1819. Ἰδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Αδριανούπολη.

Θ. Παπαζώτης, «Ἐγγράφα τῆς συλλογῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν ἀναφερόμενα στὴ Θράκη», *Θρακικὴ Ἐπετηρίδα* 9 (1992-1994), σ. 181-183, αρ. 3.

772

1819. Δάνειο. Αντίπαρος.

ΑΘΗΝΩΝ

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἐγγραφο τῆς Ἀντιπάρου (1819) με μία διαφορετικὴ σφραγίδα», *Παριανὰ* 53 (1994), σ. 109-111.

773

1819. Ἐγγραφο τοῦ Καπουδάν πασά πρὸς τὸν ζαμπίτη Νάξου σχετικά με τὴν κληρονομία φράγκου κατοίκου Νάξου. Απαγορεύεται ἡ σφράγιση τῆς περιουσίας ἀπὸ τὸν πρόξενο τῆς Γαλλίας στὴ νήσο. Παρέχονται οδηγίες γιὰ τὴν ἐκδίκαση τῆς υποθέσεως ἀπὸ τοὺς προεστώτες σύμφωνα με τοὺς σουλτανικοὺς ορισμοὺς καὶ τὰ τοπικὰ ἔθιμα. Κωνσταντινούπολη, Νάξος.

Αἰκατερίνη Παπαθωμά - Μαστοροπούλου, «Ἀνέκδοτο ἐπίσημο τουρκικὸ ἔγγραφο γιὰ ἀστική ὑπόθεση τῆς Νάξου», *ΕΕΚΜ* 12 (1995), σ. 442-443.

1819, 11 Δεκεμβρίου

«Ἀππουλάχ Πασᾶς Ἐλέω Θεοῦ Βεζύρης καὶ Καπουδάν Πασᾶς
Ἡμέτερε Ἑμῖν Ἀγᾶ Ζαπίτα τῆς νήσου Νάξου καὶ προεστώτες καὶ ἐπιστάτες χωρίων,
Πούργου καὶ Κάστρου Νάξου. Ἀνηνέχθη ἡμῖν ὅτι ἐνὶ ἀρχαίῳ τοῦ Ματέου Καϊάφου καὶ
Χατζῆ Μανόλη Καϊάφου κατοίκων τῆς νήσου σας, καὶ διὰ μιᾶς ἀναφορᾶς καὶ μαρτυρικῶν
ἐπισφραγιστῶν τοῦ κοινοῦ σας, ὅτι τοῦ συγγενοῦς αὐτῶν τε καὶ τῆς Ἀνεζίνης καὶ ἐτέρας
Ἀνεζίνης, τῶν προαποθανουσῶν, Φρατζέσκου Ρικάρ κατοίκου τῆς νήσου σας καὶ ῥαγια
τῆς κραταιᾶς βασιλείας, τὰ πράγματα, κτήματα, ἀμπελοὶ, παχιζέδες καὶ ὀσπήτια αὐτῶν
κεῖμενα ἐν τῇ νήσῳ σας, ἐπειδὴ ἀνήγοντο κληρονομία πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς
κληρονόμους, παιδιὰ τῶν Ἀνεζίνων, ἐζήτησαν νὰ γερῇ ἡ καταγραφὴ τῆς περιουσίας, καὶ
ἡ μεταξὺ τῶν κληρονόμων διανομή, καὶ ὅτι ὁ ἐν τῇ νήσῳ σας βίτζε κόνσολας Γαλλίας
Φίλιππος δὲ Βιγγουροῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐμποδίσαντες τὴν καταγραφὴν ἐπὶ λόγῳ τοῦ
ὅτι εἶναι δῆθεν περιουσία Φραντζέζου, ἐσφράγισαν αὐτὴν τῇ ἑαυτῶν σφραγίδι, κατὰ νοὺν
ἔχοντες νὰ τὴν σφετερίσωσιν, καὶ ὅτι μὲ ὅλον ὁποῦ ἐγνωστοποιήθη πρὸς αὐτοὺς, ὅτι οἱ
ἀποθανόντες εἶναι ῥαγιαῖδες τῆς κραταιᾶς βασιλείας καὶ κάτοικοι ἀνέκαθεν τῆς νήσου σας,
ὁ διαληφθεὶς βίτζε κόνσολος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐπιστηριζόμενοι εἰς μίαν παράνομον διαθήκην,
γενομένην ἀτάκτως εἰς τὸ ὀσπήτιον τοῦ κονσόλου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ρικάρ ἄφηνε μόνον
ἀνὰ ἑκατὸν γρόσια εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα καὶ κτήματα εἰς ξένους
μηδὲν ἔχοντας δικαίωμα, θέλουσιν ἤδη νὰ κατακρατήσωσιν αὐτὰ ἀδίκως καὶ παραλόγως.
Ἐφ' ᾧ καὶ ἐζήτησαν νὰ ἐκδοθῇ ὑψηλὴ προσταγὴ πρὸς ἀναχέτησιν τῆς ἐκ μέρους τοῦ
βίτζε κονσόλου καὶ υἱοῦ τοῦ γενομένης ἀδικίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν προλαβόντως
δοθέντα ἱερὸν φετβᾶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χάριν ἐμπορίου καὶ ἄλλης ὑποθέσεως ἐν τῇ
Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κατοικοῦντας καὶ ἐρχομένους ξένους καὶ Φράγκους νὰ ἀγοράζωσιν
ὑποστατικὰ καὶ κτήματα, καὶ ἂν τυχὸν ἀγοράσωσιν ἀπέναντι τοῦ εἰρημένου Νιζαμίου,
ἐξεδόθησαν προλαβόντως προσταγαὶ διαλαμβάνουσαι νὰ πωλῶσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ῥαγιαῖδες
τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ νὰ κάθωνται ὡς ἐνοικιάτορες μηδεμίαν ἔχοντες μετοχὴν, διὰ

